

Kniha I
PIATA PREDNÁŠKA
S NÁZVOM
PODSTATA SVETA.
PIATA LEKCIA
Mnohí pestujú kruté
myšlienky proti svetu
s nejakým motívom
alebo aj bez neho.
Prechovávajú
kruté myšlienky proti
týmto šiestim triedam
žijúcich bytostí.
Pre neho sú potešenia milé.
Preto je blízko smrti.
Pretože je blízko smrti,
je ďaleko oslobodeniu.
Ale ten,
kto nie je ani blízko smrti
ani ďaleko oslobodeniu,
považuje život pomalého
a nevedomého blázna
za podobný
kvapke rosy chvejúcej sa
na ostrom hrote
stebľa trávy,
ktorá padne dolu,
keď stebлом zatrasie vietor.
Blázon robiaci kruté činy
preto nevedomky
prichádza k zármutku.
Prostredníctvom klamu
sa narodí, zomiera, atď.
Keď je človek oboznámený
s úvahou o tomto klame,
tak je oboznámený
so samsárou
(cyklom znovuzrodenia).
Keď človek nie je
oboznámený s touto úvahou,
tak nie je oboznámený
so samsárou
(cyklom znovuzrodenia).
Ten, kto je múdry,
by sa nemal zháňať
po sexuálnom vzťahu.
Keď to ale urobil,
bola by ďalšia hlúposť
slabomyseľného
nepripustiť to.

Kajajúc sa a vylúčiac z mysle
vyvolané potešenia,
človek by mal inštruovať
ostatných, aby dodržiavali
prikázanie.
Takto hovorím. Hľa!
Mnohí, ktorí túžia
po zdaniach, sú vedení
dokola v samsáre
(cykle znovuzrodenia),
zažívajú tu
znovu a znovu pocity
(napr. trestanie).
Mnohí žijú z činov,
ktoré sú škodlivé pre svet,
žijú z činov,
ktoré sú škodlivé
pre žijúce bytosti.
Aj blázon, trpiaci
pre svoje vášne,
sa tu teší zo zlých činov
mýliac si ich so spásou,
ktorá tam nie je.
Mnohí vedú život
pustovníka, aby sa vyhli
svetským smútkom
a bolestiam.
Taký človek má
veľa hnevu, veľa pýchy,
namyslenosti, lakomosti.
Teší sa z mnohých diel,
často koná ako
herec alebo vandrák,
vytvára mnoho plánov,
ustupuje svojim pudom,
je ovplyvnený svojimi činmi,
aj keď predstiera, že je
prebudený: myslíac si,
že ho nikto neuvidí.
Prostredníctvom vplyvu
nevedomosti a ľahostajnosti
zákon nikdy nespozná
zákon. Ľudia!
Nešťastné tvory,
svetsky múdri sú tí,
ktorí hoci sami nie sú
oslobodení od nevedomosti,
hovorí o konečnom
vyslobodení.
Točia sa dokola

vo víre zrodení.
Takto hovorím.
DRUHÁ LEKCIA.
Mnohí nežijú
zo škodlivých skutkov
proti svetu,
nežijú zo škodlivých skutkov
proti žijúcim bytostiam.
Prestať s nimi,
urobiac tomu koniec,
človek si uvedomí: toto je
priaznivá príležitosť;
ten, kto pátra po správnom
momente pre toto telo, by
nikdy nemal byť ľahostajný.
Toto je cesta,
ktorú učili vznešení.
Keď sa stal zanietеным
pre zákon, nikdy by
nemal byť ľahostajný,
poznajúc bolesť a potešenie
v mnohých podobách.
Ľudia tu konajú zo svojich
vlastných pohnútok.
Bolo vyhlásené, že trpia
pre svoje vlastné hriechy.
Nezabíjajúc ani neklamúc
človek by mal trpezlivo
znášať všetky nepríjemné
pocity, keď ho postihnú.
Taký človek sa nazýva
pravým mníchom.
Tí, ktorí nie sú
zvedení k hriešnym činom,
sú napriek tomu priťahovaní
nešťastiami; ale potom ich
pevne budú znášať.
Človek ich musí znášať
následne, keďže ich vykonal
pred svojou premenou.
Telo je krehkej
rozpadajúcej sa povahy,
je nestabilné, prechodné,
nevečné,
zväčšujúce a znižujúce sa,
premenlivé.
Chápte toto,
ako jeho pravú povahu.
Pre človeka, ktorý tomuto
dobře rozumie,

ktorý sa teší
z jedinečného útočiska, pre
oslobodeného a neaktívneho
nie je žiadny prechod
od zrodzenia ku zrodeniu.
Takto hovorím.
Mnohí sú priťahovaní
k niečomu v tomto svete –
či je toho málo alebo veľa,
či je to malé alebo veľké,
cítiace alebo nie –
sú k tomu pripútaní tu medzi
týmito majiteľmi domov.
Takto si niektorí privodia
veľké nebezpečenstvo.
Pre toho, ktorý rozjíma
o behu sveta
a nereaguje na tieto
pripútania,
nie je také nebezpečenstvo.
Vedz človeče, že to,
čo je dobre pochopené,
je dobre praktikované!
So svojimi očami
na najvyššom dobre
buď víťazný v ovládaní.
Iba medzi takými ľuďmi
je skutočné brahmanstvo.
Takto hovorím.
Počul som to a je to v mojom
najs krytejšom srdci;
a voľnosť od pút
je vo vašom
najs krytejšom srdci.
Ten, kto prestal mať
svetské pripútania,
bez domova,
znáša s trepezlivosťou
dlhý čas.
Ľahostajný stojí mimo,
starostlivý vedie
pobožný život.
Udržiavaj správne tento stav
mudrca. Takto hovorím.
TRETIA LEKCIA.
Mnohí nie sú pripútaní
k ničomu na tomto svete,
nie sú k tomu pripútaní
medzi týmito majiteľmi
domov. Múdry je ten,

kto počul a pochopil slovo
vzdelaných.
Bez predpojatosti
bol vyhlásený zákon
vznešenými.
Ako som tu zničil spojenie
so svetom,
tak je spojenie niekam inam
ťažké zničiť.
Preto hovorím:
Človek by nemal zanechávať
pevnosť.
Niektorí, ktorí sa včasne
namáhajú, následne
sa nesklznu späť.
Niektorí, ktorí sa včasne
namáhajú, následne
sa sklznu späť.
Tí, ktorí sa včasne
nenamáhajú, sa samozrejme
nemôžu sklznuť späť.
Tento popis sa vzťahuje
aj na toho človeka,
ktorý pozná svet ako
bez cenný, no aj tak
nasleduje jeho spôsoby.
„Poznajúc toto,
bolo to vyhlásené mudrcom.“
Tu je nasledovník prikázania,
múdry, bez vášní,
ten ktorý sa usiluje
nad ráno
a neskoro večer, neustále
rozjímajúc o cnosti
a načúvajúc o jej zásluhe,
stane sa oslobodeným
od lásky a klamu.
„Bojuj s týmto
(tvojím telom)!
Prečo by si mal bojovať
s niečím iným?“
Je ťažké dospieť
k tomuto ľudskému telu,
ktoré je hodné toho boja.
Pretože múdri chvália
bystrosť múdrosti. Blázon,
ktorý od nej odpadne, je
zaviazaný k zrodeniu, atď.,
V tomto náboženstve
Gainas, je príčina

pádu blázna vyhlásená
ako závislá na
zdaní a zabíjaní.
Ale mudrc, ktorý kráča
po vyšliapanej ceste k
vyslobodeniu, nazerá na svet
iným spôsobom.
„Poznajúc takto podstatu
činov po všetkých stránkach,
on nezabíja,“
ovláda sa,
nie je spupný.
Pochopiac,
že potešenie a bolesť
sú individuálne,
radiac láskavosť,
on nebude zatiahnutý do
žiadnej práce na celom svete:
držiac pred sebou jediný
veľký cieľ, vyslobodenie
a neodvrátiac sa od neho,
„žijúc skromne,
nepripútaný
k žiadnemu tvorovi.“
Bohatý (v ovládaní), ktorý
s myslou obdarenou
so všetkým vniknutím,
keď spozná, že zlý skutok
nemá byť vykonaný,
nebude sa o to usilovať.
To, čo potvrdíš
ako spravodlivosť,
to potvrdíš ako
múdre (mauna).
Čo potvrdíš ako múdre,
to potvrdíš ako spravodlivé.
Je to protirečiace so slabými,
hrešiacimi, zmyselnými,
zle sa správajúcimi ľuďmi.
„Mudrc
získajúci múdrosť,
by mal ovládnuť svoje telo.“
„Hrdinovia, ktorí sa
na všetko pozerajú
s ľahostajnosťou, používajú
nízke a hrubé (jedlo, atď.)“
O takom človeku sa hovorí,
že prekročil prívál života,
že je múdry,
že prekročil samsáru

(cyklus znovuzrodenia),
že je vyslobodený,
že zanechal činy.
Takto hovorím.
ŠTVRTÁ LEKCIA.
Pre mnícha,
ktorý ešte nedosiahol
rozlišovanie,
je zlé chodiť
a ťažké postupovať,
keď sa túla sám
od dediny k dedine.
Niektorí ľudia,
keď zablúdia,
nahnevajú sa,
keď sú upozornení slovné.
Človek s pýchou
je v rozpakoch
s veľkým klamom.
Sú mnohé prekážky,
ktoré je veľmi ťažké
prekonať pre nevedomého
a zaslepeného.
Nech to nie je váš prípad!
To je náuka
múdneho (Mahavîra).
Osvojiť si učiteľove hľadiská,
napodobovať jeho
ľahostajnosť voči
vonkajšiemu svetu,
urobiť z neho vodcu
a poradcu vo všetkých
záležitostiach,
zdieľať jeho príbytok,
žiť starostlivo, konať
podľa jeho mienky,
overovať svoju cestu,
nepribližovať sa príliš
k učiteľovi,
starat' sa o žijúce bytosti,
človek by mal pokračovať
vo svojich záležitostiach.
Starostlivý vo svojej reči,
strážiac svoju myseľ, človek
by sa mal vždy vyhnúť
hriechu. Mal by udržiavať
túto múdrosť. Takto hovorím.
PIATA LEKCIA.
Takto hovorím:
jazero je plné vody,

je v hladkej rovine,
je bez prachu,
je útlkom mnohých rýb.
Pozrite!
On (učiteľ) stojí
v prúde poznania
a je chránený vo
všetkých smeroch. Pozrite!
Sú veľkí Proroci
vo svete, múdri,
prebudení, nekonajúci.
Vnímajte pravdu:
z túžby po zbožnom cieli
volia si zbožný život.
Takto hovorím.
Ten, ktorého myseľ je vždy
váhajúca, nedosiahne
ideálne rozjímanie.
Niektorí,
zviazaní svetskými putami,
sú nasledovníkmi (t.j.
rozumejú pravde);
niektorí, ktorí nie sú zviazaní,
sú nasledovníkmi.
Ako by nemal
strácať nádej ten,
kto medzi nasledovníkmi
nie je nasledovníkom?
„Ale to je pravda,
bez pochyby,
čo bolo vyhlásené
v Ginas.”
O čomkoľvek si oddaný,
žičlivý človek,
pri vstupe do rádu,
pomyslel, že je pravda,
to sa mu následne mohlo
javiť ako pravdivé;
To, o čom si pomyslel, že je
pravdivé, mohlo sa mu
neskôr javiť ako nepravdivé.
To, o čom si pomyslel, že je
nepravdivé, mohlo sa mu
neskôr javiť ako pravdivé;
To, o čom si pomyslel, že je
nepravdivé, mohlo sa mu
neskôr javiť ako pravdivé;
O čom si myslí, že je
pravdivé, to sa mu môže
pri uvážení javiť

ako pravdivé, či už to
je pravdivé alebo nie.
O čom si myslí, že je
nepravdivé, to sa mu môže
pri uvážení javiť
ako nepravdivé, či už to
je pravdivé alebo nie.
Ale ten, kto premýšľa,
mal by povedať tomu,
kto nepremýšľa:
Považuj to za pravdivé.
Takto je spojenie
(t.j. kontinuita hriechov)
prerušené.
Považuj to za spôsob života
zaniateného,
ktorý stojí v poslušnosti
duchovnému vodcovi.
V tomto bode nerob
zo seba blázna.
Ako by to bolo s tebou,
tak je to s tým,
koho zamýšľaš zabiť.
Ako by to bolo s tebou,
tak je to s tým,
koho zamýšľaš tyranizovať.
Ako by to bolo s tebou,
tak je to s tým,
koho zamýšľaš mučiť.
Rovnakým spôsobom
je to s tým,
koho zamýšľaš trestať
a odohnať.
Spravodlivý človek,
ktorý žije podľa
tohto zmýšľania,
preto ani nezabíja
ani nespôsobuje aby iní
zabíjali (žijúce bytosti.)
Nemal by zámerne
spôsobiť
rovnaký trest
pre seba.
Ja je ten, kto pozná
alebo zažíva,
a ten, kto pozná, je Ja.
To, prostredníctvom čoho
človek vie, je Ja.
S ohľadom na toto
(vedieť) je to (Ja)

upevnené.
Taký je ten, kto udržiava
pravé učenie Ja.
Tento predmet
bol skutočne vysvetlený.
Takto hovorím.
ŠIESTA LEKCIA.
Niektorí nie poučení
v pravom zákone vyvolávajú
iba zdanie dobrého správania;
niektorí, aj keď poučení,
nemajú dobré správanie.
Nech to nie je váš prípad!
Toto je učenie múdreho.
Osvojiť si učiteľove hľadiská,
napodobovať jeho
ľahostajnosť voči
vonkajšiemu svetu,
urobiť z neho vodcu
a poradcu vo všetkých
záležitostiach,
zdieľať jeho príbytok,
poraziť hriešnosť,
človek vidí pravdu;
neporazený by mal byť
svojím vlastným majstrom,
nemajúc žiadnu závislosť
na ničom vo svete.
Ten, kto je veľký
a vzdal sa svojich myšlienok
z vonkajšieho sveta,
mal by sa naučiť učenie
Tīrthakaras
(dokonale osvietených)
prostredníctvom učenia
ākārya (učiteľa);
jeho vlastným
vrodovým poznaním alebo
cez inštrukcie
najvyššieho alebo
z počutia od iných.
Múdry človek by nemal
porušiť prikázanie.
„Poznajúc potešenie
tohto sveta,
obozretný a zdržanlivý,
človek by mal viesť
život askétu.“
Túžiac po vyslobodení,
hrdina by mal

vdďaka posvätenej láske
byť vždy víťazný.
Takto hovorím.
Hovorí sa, že prúd hriechu
prichádza z hora,
zdola
a zo strán;
tieto boli vyhlásené
ako prúdy,
prostredníctvom ktorých
existuje hriešnosť.
„Preskúmajúc vír,
človek zbehlý
v posvätenej náuke,
mal by sa tomu vyhýbať.“
Opustiť svet, aby sa
odvrátil od prúdu hriechu,
taký veľký človek,
oslobodený od konania,
pozná a vidí pravdu;
preskúmajúc potešenie
netúži po nich.
Vediac, odkiaľ prichádzame
a kam ideme,
on zanecháva cestu
zrodzenia a smrti, tešiť sa
so slávneho vyslobodenia.
„Všetok hluk ustúpi odtiaľ,
kde špekulácia nemá
žiadne miesto,“ ani
mysel tam neprenikne.
Svätec dobre pozná to,
čo je bez podpory.
Vyslobodený nie je dlhý
ani malý, ani okrúhly,
ani trojuholníkový,
ani štvorcový,
ani okrúhly;
nie je čierny, modrý, červený
ani zelený ani biely;
ani dobrej ani zlej vône;
ani horký ani štipľavý,
ani trpký ani sladký;
ani hrubý ani mäkký,
ani ťažký ani ľahký;
ani studený ani teplý;
ani kyslý ani hladký;
je bez tela,
bez vzkriesenia,
bez kontaktu (hmoty),

nie je ženský
ani mužský,
vníma, pozná,
ale nie je tam žiadna
analógia, pomocou ktorej
je možné spoznať podstatu
vyslobodenej duše;
je to esencia bez tvaru;
nie je žiadna podmienka
nepodmieneného.
Nie je tam žiaden zvuk,
žiadna farba, vôňa,
žiadna chuť, dotyk – nič
takého. Takto hovorím.